

Postni Glasnik

Letnik X.

V Ljubljani, dne 21. marca 1930.

9. številka.

Naši pogledi na gospodarsko zadrugo.

V interesno sfero strokovnih organizacij spada vse, kar se tiče in kar je v zvezi s stanom in stroko. To smo že večkrat podarjali in utemeljevali. Zato je hinavščina in laž, če kdo trdi, da so razne ustanove poštinih uslužbencev nevtralne. Prav zato je tudi nesmiselno zahtevati od strokovnih organizacij, da naj se desinteresirajo na gospodarskih in socialnih ustanovah poštinih uslužbencev. Take zahteve morejo imeti samo ljudje, ki bi hoteli zadovoljevati osebne ambicije ozkega kroga ljudi. OPO ni nikoli hlinila desinteresanosti nad ustanovami poštnega stanu. Zato tudi ne odreka nasprotnim organizacijam pravice in ingerence do teh ustanov. Teh svojih pravic so se nasprotne organizacije do sedaj vedno tudi prav pridno posluževale in — kakor vsi vemo — bolj nego OPO, vsaj kolikor se tiče Gospodarske zadruge. Toda kakor so naši nasprotniki povsod neobjektivni in merijo vse z dvojno moralo po načelu »Quod licet tibi, non licet bovi,« tako tudi tu tak strašen hrup in vik na OPO, ker se je drznila svojo pravico in svoj interes do Gospodarske zadruge javno povedati in pokazati. To se zdi nasprotnikom seveda nesramno, ne da bi se našel v njihovem taboru kdo, ki bi bil vsaj malo pošten in objektivni ter priznal OPO vsaj toliko pravic, kolikor si jih laste druge organizacije, če že noče nihče upoštevati: 1) da je Gospodarsko zadrugo ustanovila naša organizacija in da je z njeno materialno in moralno pomočjo postala to, kar je danes; 2) da je OPO večinska in vsestrokovna organizacija in 3) da je njeno premoženje in premoženje »Poštne doma« naloženo v zadrugi, na čemer sme biti vsekakor interesirano v prvi vrsti članstvo, čigar last je to premoženje.

Kljub tem svojim načelom pa OPO ne želi, da bi bile gospodarske in socialne ustanove izpostavljene intenzivnosti boja, ki vihra med strokovnimi organizacijami. Priznavamo jim pravico do ingerence po istem merilu, na isti podlagi in v odgovarjajočem razmerju kakor si jo lastimo sami. Vendar pa pri vsem tem upoštevamo značaj naših ustanov, njihovo nalogo in namen, današnje razmere med poštinih uslužbenci, pri čem pa gledamo tudi v bodočnost; nikoli pa se ne moremo odreči zainteresiranosti do njih. Zato naj se enkrat neha z neresničnimi in svetohlinjskimi frazami o nevtralnosti naših gospodarskih in socialnih ustanov, ker je to krinka, pod katero se skriva bogve kaj.

Čeprav ni bila OPO nikdar desinteresirana nad ustanovami poštinih uslužbencev, vendar je bilo njeno zadržanje napram njim vedno lojalno. V želji, da bi bile te ustanove v dobi medsebojne razcepjenosti in neprijateljskih odnošajev neka skupna tla vseh poštinih uslužbencev, kjer naj bi se vsaj pri socialnem delu ublažila nasprotstva, je bila OPO doslej oportunistična. Toda izkazalo se je in je bilo vedno očitnejše, da nasprotniki tega niso upoštevali in so smatrali žrtve OPO za nekakšno slabost. OPO je uvidela, da čaka zaman na uvidevnost nasprotnikov in da je njeno oportunistično zadržanje škodljivo zanj in za njeno članstvo. V poslednjih letih so bili občni zbori Gospodarske zadruge javne manifestacije sovražstva in škodoželjnosti do OPO in lani še do »Poštne doma«. OPO se je kot poštena organizacija

zanesla na kompromisne dogovore, sklenjene pred občnim zborom med strokovnimi organizacijami, toda ko so nasprotniki na občnem zboru videli, da se OPO ni zavarovala in da so z osebno navzočnostjo svojih članov v večini, so prelomili besedo. Bili bi brez časti, brez ponosa, ako bi kar tako pozabili na cinično posmehovanje nasprotnikov na zadnjih občnih zborih zadruge. Kje je organizacija, ki bi si pustila dalj časa tako pljuvati v lice?

Zato je čisto naravno in razumljivo, da se je letos OPO za občni zbor Gospodarske zadruge zavarovala proti nadaljnjemu ponižavanju in moralnim klofutam od strani svojih nasprotnikov. To bi bil storil vsakdo na njenem mestu.

Letošnji občni zbor je pokazal, kako je OPO imela prav, da je to storila, zakaj izkazalo se je, da nasprotniki niso postali nič boljši in uvidevnejši. Koalicija nasprotnih organizacij je sicer taka, da bi si najraje druga drugo kaj iztrgale od ust, toda kadar je treba pokazati svoje sovražstvo do OPO in njenega članstva, takrat so vse edine. Koalicija je nastopila skoro kompaktno v famozni denunciantski spomenici, popolnoma kompaktno pa na občnem zboru Gospodarske zadruge.

Na obč. zboru GZ so nastopili nasprotniki s finim trikom, misleč da bodo z njim koga preslepili. Postavili so za svojega kandidata dotedanjega člana, bivšega tajnika in odbornika OPO g. Ferluga, ki se ni prav nič ženiral, prevzeti vlogo daritvenega jagnjeta, in dovolil, da so napravili iz njega šaljivo komedijo. Nasprotniki so računali: član je OPO (zdaj ni več) in še III. kategorije po vrhu. To bo nekatere volilce, ki še ne poznajo najnovejših dogodkov v zvezi z OPO in g. Ferluga, zmešalo. Če pa tudi to ne bo imelo uspeha, bomo lahko intrigirali proti OPO med njenim članstvom, češ: glejte, svoje lastne člane, III. kategorijo zatirajo! OPO je dobila na občnem zboru večino, njeno članstvo, posebno III. kategorija, pa je stoprav uvidela, kaj je nameraval g. Ferluga s pokretom III. kategorije.

Tako sedaj razumemo jeremijade, besnost in slabo voljo »Poštarija«. Toda to nas prav nič ne moti; zakaj povsod na svetu je tako, da hoče tisti, ki ima vložnega največ denarja in ki ima največ deležev, vedeti, kako se gospodari z njegovim denarjem. Nismo mi krivi, če je pri nas tako, da vsakdo sam sebi največ zaupa, ker ga izkušnje prebridko uče, koliko sme drugim zaupati.

Sicer pa pustimo hinavščino in bodimo odkriti! Da je OPO v drugačnih razmerah kandidirala g. Ferluga, bi nasprotniki gotovo ne bili glasovali zanj, marveč bi bili glasovali nemara za tov. Martinška, ako bi bile razmere in okoliščine zaobrnjene. Torej kje je potem tista objektivnost in tako sunljivo pretirana skrb za koristi zadruge? V ostalem pa selekcija delavcev za razne ustanove ne bo mogla biti taka, kakor bi morala biti vse dotlej, dokler ne bomo poštariji edini v strokovni organizaciji. Kajti eno zlo vleče za seboj drugo zlo. Kakor kdo seje, tako žanje. Sicer pa nismo mi nič izpreminjali, saj smo kandidirali in izvolili samo staro načelstvo. Odkod in zakaj torej tak halo?

Oblastni organizaciji ne gre za gospodovanje nad Gospodarsko zadrugo. Mi hočemo le garancijo, da se bo v Zadrugi delalo

prav, pošteno in pravično. Da je to tudi v interesu našega članstva, samo en primer: Lani je zaprosil za posojilo ugleden član in funkcionar OPO. Da ni imela OPO na tisti seji večine, bi ga ne bil dobil, kajti člani nasprotnih organizacij so bili proti, dasiravno je bil kredit siguran že glede na njegove poroke in čeprav je naložen denar OPO in »Poštne doma« v Zadrugi tudi po njegovi zaslugi. Nasprotno pa je dobil nekdo drugi dosti večje posojilo brez nadaljnega, dasiravno ni prav nič pripomogel k napredku zadruge. To je bil nasprotnik OPO, kakor je neki steber »Poštarija« lahko 3 leta zaostal z obrestmi.

Da je odklonila OPO kandidature g. Jerba, je razumljivo, ker je on ponovno zastopal stališča (članstvo neorganiziranih poštarijev, izprememba pravil v škodo »Poštne doma«, podpis znane spomenice), ki so kakor udarec s pestjo tako naši organizaciji kakor izdeizmu organiziranih in zavednih ljudi. Kdor pozna razmere, bo priznal, da je bila ta kandidatura neumestna, pravo izzičvanje, zaradi katerega so se prav za prav razbila tudi predhodna pogajanja. OPO bo držala v zadrugi vsakogar, ki bo s svojim delom dokazal, da je sposoben, pošten in objektivni, ne glede na to, ali je njen član ali ne, kakor so v današnji upravi zadruge na vodilnih mestih osebe izven OPO ter bodo lahko tudi ostale, dokler se v čem ne pregreše. Dvomimo, da bi naši nasprotniki na našem mestu z nami tako ravnali.

Popolnoma se strinjamo s piscem v »Poštariju« glede osebnih koristi funkcionarjev zadruge, toda te nauke naj naslovi »Poštar« na svoje pristaše. Kajti mnenja smo, da se v zadrugi ne smejo ustvarjati razna mesta, zaradi katerih izkazuje bilanca pri večmilijonskem prometu samo nekaj tisočakov letnega dobička. Naše skromno mnenje je tudi, da je režija okrog 100.000 Din za zadrugo v takih okoliščinah le malo prevelika. Mnenja smo nadalje, da je treba predlagati čisto bilanco, da se ne sme glede združnega poslovanja uvajati nikaka uradna tajnost, da je treba voditi bilanco o čevljarni ločeno, ker je treba ugotoviti, ali je ta obrat aktiven ali pasiven, ne glede na to, da cene niso konkurenčne. Zaključni računi tudi ne smejo biti nobena skrivnica ali križaljka.

Priporočali bi »Poštariju« tudi več zmernosti glede očitkov o Pirovi zmagi. Kajti mi smo dobili večino s svojim zavednimi člani, ki vedo, kdo in kaj so in kje je njihovo mesto. Mi nismo lazili s pooblastili za tujimi člani kakor so to delali nasprotniki. Naj le malo pogledajo v svoja pooblastila, da bodo videli, od kod so dobili 283 glasov. Poskrbeli bomo, da v bodoče ne bodo več ribarili v kalnem. Vaše rožljanje s sabljo pa je — milo rečeno — naravnost otročje: »... Zavedajte se, da je to pretrd oreh za vas in da ga ne boste pregrizli. Še smo tu in znali bomo povsod in vedno kaj dobro braniti interese naše zadruge.« To se sliši kakor v gozdu krik človeka, ki ga je strah. Za nas se ne bojte, poštene stvari so naši zobje vedno kos. Vaše zadruge, pravite? Torej jo smatrate le za svojo domeno! Kaj pa pišete cele kolone o objektivnosti, ko vam pa nazadnje le pade resnica z jezika? Veliko bolj bi nam imponirali, ko bi ne slepomišili. In potem — 75 pooblastil ste še imeli, pa jih niste izkoristili. Kako ste blagodušni in dobrosrčni! Da bi po možnosti preprečili namen OPO,

ste pobirali pooblastila (predvsem pri tujih članih), nabrali ste jih 202, osebno pa naglašali na občni zbor 76 članov, torej 278 glasov. Ves teden ste se mučili, nazadnje pa ste nam odstopili kar 75 glasov — zato, da so se posrečile nakane OPO. Kdo se ne divi tej vaši velikodušnosti in ljubeznivosti? Ali pa so se vam morda naši kandidati tako dopadli, da ste pustili svoje pogoreti. Kaj, gg. Ferluga in Jereb, lepo so napravili z vama! Res, tako velikodušni in kavalirski ljudje ne smejo dobiti zadruga v roke, saj bi jo, blagi kakor so, nazadnje še komu podarili. Morda pa ste se zmotili in ste slabo pogledali? Kaj če niso tista neizrabljena pooblastila prazna? S takimi pa smo vam prihodnjič tudi mi na razpolago, če vam jih bo kaj manjkalo. O, mi ne pozabimo svojih dobrotnikov!

Tudi o nelojalnosti bi se dalo še kaj napisati. Da je n. pr. predsednik »Dobrote« podpisal neko hudo ljubeznivo pisanje za Beograd, ki čudovito lepo priporoča nekaj članov »Dobrote« pri izplačilu specialnih doklad. In teh članov je v »Dobroti« malo več kakor pa neklih drugih v »Poštnem domu«. Pa seveda: quod licet lovi in tako dalje...

Sedaj pa čisto resno: OPO šteje okrog 1200 članov. Prepričani ste lahko, da postanejo lahko vsi člani Gospodarske zadruge, če boste za prihodnji občni zbor preveč rožljali s sabljo. Potem pa si izračunajte, koliko glasov boste dobili. Pa ne mislite, da se šalimo: pri OPO ni korit, zato pa imamo denar, da lahko napravimo še kaj drugega, nego da proslavljamo svoje zmage.

Če pa tiči v vašem rožljanju neko drugo kopito, potem pa kar naravnost povejte, ker vam bomo sicer povedali to mi ter tako docela razgalili vašo ganljivo nevtralnost, objektivnost, skrb za interese zadruge in »koristi vseh zadrugarjev brez razlike« ter sploh ves brezkončni vrt čednosti, ki ne cveto nikjer tako bohotno kakor pri vas in se ogledujejo v potrpežljivem papirju »Poštaria«.

R.:

Potrebna ugotovitev.

Pod tem naslovom je priobčil »Poštar« z dne 5. marca t. l. članek, ki me kot uradnika III. kat. in člana OPO sili, da kljub veliki miroljubnosti odgovorim dopisniku tega članka in povem ostalim uradnikom III. kat. — članom OPO resnični položaj in vzrok tega spora, ki ni in ne bo nikdar podlaga prokovanega razpada OPO.

Ozadje tega spora je sledeče: Savez ptt. uslužbencev v Beogradu je pozval vse predsednike obl. organizacij na savezno večje v Beograd. Po statutih tega saveza tvorijo savezno večje uprava saveza in predsedniki obl. organizacij. Ko je pri seji odbora OPO predsednik poročal o imenovanem potovanju, je članica odbora tov. M. stavila predlog, da naj potuje skupno s tov. predsednikom tudi en uradnik III. kat. zaradi revizije uradniškega zakona. Ta predlog je bil odklonjen z ozirom na gori citirana savezna pravila. Morda je res, da bi se bila ta zadeva lahko drugače in v primernejšem tonu izvršila, vseeno pa še ni povoda za tako neresno polemiko in razburjenje, ki je nastalo.

Zaradi tega razburjenja so sklicali uradniki III. kat.-člani OPO sestanek, katerega se je udeležilo tudi precejšnje število uradnikov in kandidatov III. kategorije, ki niso člani OPO.

Ko se je na sestanku sporna zadeva vsestransko premotrla, so člani te organizacije z najhujšo izjemo glasovali za resolucijo, ki se naj izroči odboru OPO v nadaljnje raznostrivanje in ravnanje. Umevno je, da prisotni uradniki III. kategorije-nečlani oblastne organizacije niso glasovali za to resolucijo.

To je torej tista strašna »bomba«, ki grozi raztreščiti OPO. Pa ne bo take sile. Onim

pa, ki govore in pišejo, da se III. kategorija »buni«, bodi povedano, da je spor popolnoma likvidiran. Odbor OPO je vzel z zadovoljstvom v vednost poročilo o sestanku ter šel takoj na delo, da se ugotovi vsem točkam omenjene resolucije. Zato naj bo, kakor dopisnik prav pravi, »slepomišljenja konec«!

Zelo rad pa bi vedel, kdo in kdaj je dopisnika pooblastil, da daje neke izjave v imenu uradnikov III. kategorije. Mi, kar nas je bilo na omenjenem sestanku, gotovo ne, ker ravno njemu se je na dolgo in široko obrazilo, da ta sestanek ni opolnomočen za kakše take izjave, tem manj torej še on.

Silno smo tudi radovedni, kdo je pooblastil dopisnika, da išče v našem imenu strehe pri »Poštariju«. Ali je dopisnik tako hitro pozabil na najin skupni dogovor glede nadaljnjih ukrepov? Ali se res nič več ne spominja, da je pisar teh vrstic, ko je izrazil svoje mnenje, da se mora vršiti vsaka akcija le v okvirju OPO, živahno pritrjeval? Čudno, da nerazumljivo, kako more kdo v nekaj dneh menjati svoja mnenja. Še bolj nerazumljivo pa je vzdihovanje v »Poštariju«, da smo gledali na to organizacijo »kot sin na očeta«. Res, čudni pojmi sinovskega obnašanja napram očetu, da išče svojih pravic v tuji hiši.

Najbolj nerazumljivo je pa to: ko je on na sestanku propadel s svojim predlogom, da izstopimo iz organizacije, je takoj na to iskreno pomagal sestavljati resolucijo, ki naj se predloži odboru OPO, in me takoj drugi dan po sestanku prvi pozval, da čimprej to storim.

Upam, da je s tem dovolj dokazano dopisnikovo samovoljno postopanje. Sicer pa: sodil si druge, obsojen si bil sam.

Ob sklepu še par besedi prijaznemu anonimnemu pošiljatelju dopisnice in »predujma« za potovanje v Beograd. Prijatelji (ica), kako ubog si po duhu. Bližajo se prazniki sv. Duha, prosi ga, naj ti nakloni vsaj malo porcije modrosti, ker si je v resnici potreben. Kvalifikacijo za taka potovanja si si izrekel sam. Za svojo osebo sem trdno prepričan, da taki ljudje imajo najmanj izgleda za taka potovanja. Konec in pika.

(Uradniki III. kategorije-člani OPO, ki so bili na sestanku in katerim je bil ta članek tudi prečitani, so ga odobrili in me pooblastili, da ga dam v tisk.)

Samo malo odgovora.

I.

Zadnje čase razvijajo naši nasprotniki ljuto in zagrizeno borbo proti OPO. Ako bi bila ta borba načelna, bi ne imeli nič proti njej, ker razumemo, da ne moremo imeti istih pogledov v vseh stanovskih vprašanjih, če smo ločeni v organizacijah. Razumemo tudi, da mora biti — kakor povsod v življenju — borba tudi v organizacijah istega stanu in iste stroke, ko pa ne moremo enako misliti niti v glavnih vprašanjih. Toda borba naših nasprotnikov napram OPO ni načelna, ker ne izvira iz načelnih motivov. Tudi to razumemo. Ker kako naj bi bile načelne posledice, če ni bilo nobenih načel v vzrokih, ki so privedli do razcepljenosti naših organizacij? Da pa se bodo posluževali naši nasprotniki v borbi proti nam tako nečastnih sredstev, tega vendarle nismo pričakovali.

Mi do sedaj na vse napade nismo reagirali, ker smo pač mislili, da bodo nasprotniki sami spoznali nesmiselnost in škodljivost svojega početja. Zato naj pa tudi ne mislijo in ne pričakujejo, da bomo reagirali na njihove napade poslej. Odkrito povemo: nimamo ne volje, ne časa, ne namena in ne potrebe, da bi se prepirali za oslovsko senco ali pa celo dajali netivo ekscesom zlobnosti, nevednosti, sovraštva in destruktivnih socialno in nemoralno stališč.

ambicij. Če mislijo posamezni kolovodje nasprotnih organizacij, da obstoja upravičenost njihovih organizacij in razcepljenost med slovenskimi poštnimi uslužbenci, da je namen njihovega glasila in skupnih ustanov poštne uslužbenec to, da je treba za vsako ceno podirati, uničevati in nasprotovati oblastni organizaciji in njenim članom, da je treba povsod delati žgago in intrigirati med poštnimi uslužbenci, je to stvar njih članov, ki to dopuščajo, OPO pa jim po teh potih ne bo sledila. Njeni cilji, njen program, njena ideologija je dovolj znana vsem poštarjem v Sloveniji in izven Slovenije, kakor tudi najmerodajnejšim faktorjem. To in pa njeno resno delo, njena iskrena volja, misel in želja, pomagati vsem poštnim uslužbencem, njeno stremljenje po izboljšanju stroke, to je njen *raison d'être*. V tem je njena etična moč in sila, to je ono, kar je utrdilo njeno ime, njen sloves in ugled. Tega ji ne more vzeti nihče, ker je to njeno bistvo. Lahko njeni nasprotniki mečejo kamenje nanjo, lahko intrigirajo proti njej pri oblasteh, pri posameznih njenih članih, lahko ji mečejo polena pod noge v Virantovi hiši, lahko pregovore kakšega njenega člana, da izstopi iz OPO in postane neorganiziran divjak, lahko kako boječo dušico preplašijo, da govori proti lastni organizaciji in jo naposled tudi sramotno in strahopetno izda, lahko hodijo naši nasprotniki po deželi v ovčji obleki, da šušljajo in vlivajo z neresnico in intrigiranjem nezaupanje do organizacije našim lastnim članom. Vse to lahko delajo, toda njene bista, njene moralne in etične vsebine, njenega ugleda in slovesa v družini jugoslovanskih poštne uslužbenecve ji ne morejo vzeti. Smrtno zadeti bi jo mogli tedaj, ako bi ji vzeli njeno idejo, njeno moralno in etično silo in bistvo.

Tu ji pa njeni nasprotniki ne morejo do živga. Zato bi bilo treba drugačnih sredstev in sposobnosti ter drugačnih ljudi. Treba bi bilo predvsem več čednosti in poštenja, več morale, pravice in resnicoljubnosti. Silo in idejo OPO bi bilo mogoče ubiti z vsaj njej enako moralno silo. Tega pa pri nasprotnikih OPO do danes ni. Če pa se bo to kdaj zgodilo, bo OPO tega najbolj vesela, kajti tedaj ne bo nobenega razloga več za sovraštvo in netovariško borbo. Zakaj samo ena je resnica in pravica, ki jo moralni in poštene ljudje ne morejo spoznavati in čuvati na nemoralen način in z nepoštenimi sredstvi.

Daleč smo od tega, da bi ne hoteli, mogli ali želeli biti samokritični. Dobro se zavedamo, da so tudi v OPO napake; organizacija je pač človeško delo. Človek pa ostane vedno človek, — z vrlinami in napakami, ki so lastne človeškemu bitju. OPO je velika organizacija, njeno članstvo je številno, njene naloge težke in številne, njenemu delu je na poti stotero ovir, zato ne more biti popolnoma brez hib. Le tisti, ki ne delajo in ne ustvarjajo, ne morejo delati napak. Toda taki ljudje so za življenje in človeško družbo negativni, — so njen strup. Glavni kriterij za presojo človeških dejanj pa je, če je spremljala delo dobra in poštena volja, če so bili nameni dobri, koristni in pošteni. Nihče ne more reči, da naše organizacije niso vodile pri vsaki njeni akciji najpoštenejše misli in najčistejši nameni. Nobenega suma ne sme biti o tem, da je vodilna nit in osnovno načelo vsega bista in delovanja OPO, pomagati celokupnemu osebju naše stroke in stroki sami. Njena načela so širokogrudna, socialna, poštena, pravična in brez sence sebičnosti. Ona ne izključuje pri svojem dobrem hotenju nikogar, ne posameznikov, ne posameznih skupin našega stanu. Prej bi mogla propasti, nego bi se mogla povzpeti kdaj na nizkotno in ozkosrčno, ne-

Naša organizacija pa ni samo širokogrudna, ampak je tudi — sodobna. Sodobna se pravi: ona izključuje v naši stroki kaste. Ona negira stremljenja sebičnih in reakcionarnih ljudi, ki bi hoteli ustvariti v hierarhiji poštne uprave nedotakljive bogove, polbogove in sužnje. Naša socialna načela ne dopuščajo, da ustvarimo v sami stroki neprekoračljive zidove med osebjem, ker bi bili ti zidovi verige, ki bi priklepale stroko in njeno oseboje k tlom in ustvarjale nevarno in škodljivo atmosfero, polno krivice, zla in neharmonije. Ko bi ravnali drugače, bi se upirali času. To bi se reklo boriti se zaman in brez upa zmagati proti nepremagljivim naravnim zakonom in elementom. Ako bi se naši nasprotniki potrudili, vsaj malo razumeti nas v tem pogledu, bi padel dobršen del nasprotstva, ki zija danes med nami. Res, tu smo nepopustljivi. Toda zaradi tega nas še ne bi bilo treba iztrebiti s sveta kakor kugo. To naše načelo ni naperjeno nikomur v škodo. Nikomur ne čemo ničesar odvzeti, — nasprotno, radi bi vsem pomagali, da dosežejo vsi, kar zahtevajo in žele, samo da ne gre to na škodo drugega osebjja. Toda mi ne pojmujeemo te škode tako kakor jo pojmujeemo naši nasprotniki. Ni nikomur prizadejana nobena škoda, če je nekdo dobil tisto, kar ima že nekdo drugi in kar bi imel tudi ne glede na to, da je dobil isto še kdo drugi.

Ni krivda naše organizacije, če mislijo in čutijo nekateri, da so prikrajšani. Skoro si usojamo trditi, da bi bile morda že davno popravljene nekatere stvari, da niso nastopale separatistične organizacije s svojimi ekskluzivnimi zahtevami in s taktiko, ki se je upirala nele ostalemu poštneemu osebjju, ampak tudi merodajnim faktorjem. Znana nam je usoda raznih peticij, ki so jih predložile separatistične organizacije poštne upravi. Nesrečno motiviranje njihovih zahtev, ki je bilo redno spremljano z namigavanji in denunciacijami, je odbijalo tudi merodajne faktorje. Sodimo, da nismo doleč od resnice, če trdimo, da so z vlogami, kakršne so predložili slovenski separatisti zadnje čase ministrstvu, zaigrali ekskluzivisti poslednje simpatije. Znano je tudi, da je bil pred leti črtan neki amandman iz osnutka finančnega zakona samo zaradi nesrečne in nespretno taktike predlagateljev. Zato bi storili nasprotniki sami sebi veliko uslugo, ko bi malo razmišljali o tem in si potrkali na prsa, namesto da psujejo OPO in denuncirajo njeno članstvo. Kajti ta pot jih nikoli ne bo privedla do uresničenja njihovih zahtev.

Usojali bi si skoro tudi trditi, da bi bila nemara dosežena že marsikatera zahteva, ko bi jo bili predložili v enotni organizaciji in brez ekskluzivnih poudarkov. Toda zdi se, da našim nasprotnikom ne gre toliko za uspehe in za kakšno izboljšanje, kakor v prvi vrsti za to, da triumfirajo njihova nerazumljiva in nerazsodna trma: doseči vsaj eno lestvico, ki bo pristopna samo njim in ki drugim ne bo dosegljiva. Magari da ne nudi ta lestvica prav nobenih materialnih dobrin, samo da ima majhno etiketo, samo neznatno označbo, magari samo en »a«, samo eno vejico, en repek, ki si ga bodo smeli pripeti k svojemu činu samo oni in nihče drugi. Ali je to resno in pametno? Ali ima smisel, da se borite za take nebitvene in otročje zahteve z vso svojo srčno krvjo, ki bi bila vredna boljše stvari? In ali vas vseh sedem let ni izučilo prav nič, da ne uvidite brezplodnosti svojih naporov? Ali se še ne zavedate, da zastoj razbijate z glavo ob zid razmer in prilik, ki se ne bo nikdar vdal in da zastoj majete na nečem, kar je nepremakljivo? Ali pomislite kdaj, da so ves vaš trud in žrtve zastoj, ali res še ne morete priti do spoznanja, da je škoda naših medsebojnih trenj, ko je mnogo več izgleda na

boljšo bodočnost, če se prilagodite razmeram in vložite svoje napore in žrtve na oltar skupnih borb našega stanu?

II.

Nobena organizacija ne nastane slučajno in brez smotra. Kadar se kaka skupina organizira, ima pri tem svoje vzroke in namene. Tako je povsod namen in smoter strokovnih organizacij, da se bore za pravice in koristi svojih članov, da jim izvojujejo čim ugodnejši moralni in materialni položaj in da pridobljene pravice čuvajo. To je naravni smoter in zakon strokovnih organizacij. V našem listu smo že večkrat obširno razpravljali o tem, pa tudi o sredstvih, načinu in potih, po katerih hodijo in se uveljavljajo resnično strokovne organizacije. Strokovna organizacija bi ne mogla dosegati svojih namenov, ako bi nekako ne formulirala svojih odnošajev do svoje stroke. Tako pride že po svojem smotru in bistvu do nujnosti, da afirmira organizacija svoja načela do stroke tudi v čisto strokovnih vprašanjih. Strokovna organizacija mora obvladati cel kompleks vprašanj, ki se nanašajo na stroko, in to v vseh pogledih. Zato strokovna organizacija ne more biti samo zaščitnik svojega članstva, ne da bi gledala na stroko z nekega določenega stališča, ker bi bila brez tega organizacija neobjektivna in emostranska. Biti mora tudi zaščitnik stroke, ker je stroka in njeno oseboje harmonična celota, ki je ni mogoče tretirati smotreno brez medsebojne zavisnosti. Objektivno pa more tretirati to celoto samo organizacija, ki je vsestrokovna.

Naša organizacija je po svojem bistvu vsestrokovna. Zato mora biti nepristranska in pravična do vsega osebjja svoje stroke, ne glede na to, ali je sploh organizirano in kje je organizirano.

Naši nasprotniki so nam v svojem glasilu odrekli to pravico, češ, da bodo svoja vprašanja in zahteve reševali in rešili sami. Prav, dokler bodo delali to objektivno in upoštevali tudi ostalo oseboje, se v njihove stvari ne bomo vmešavali. Toda kadar prekoračijo zahteve naših nasprotnikov okvir celote ali kadar hočejo celo škodovati zaradi koristi ene same skupine interesom celote ali pa tudi samo enega njenega dela, tedaj je ne samo naša pravica, nego tudi dolžnost, da tako stremljenje preprečimo. Naša dolžnost je, da koristi in pridobljene pravice ščitimo pred komurkoli, tudi pred lastnimi stanovskimi tovariši, če se spozabijo do zahtev, ki so v škodo drugega osebjja naše stroke. Te naravne pravice si ne damo vzeti ali krati. Ravno tako si tudi ne damo vzeti pravice, da bi ne uveljavljali svojih pogledov na stroko, kolikor so s tem tangirani interesi posameznih skupin poštne uslužbenecv, ki so separatistično organizirani. Kajti separatistične organizacije že po svojem bistvu ne morejo biti objektivne.

Naši nasprotniki izlivajo baš zaradi tega svoj gnjev na OPO, ker ne pusti rušiti ravnovesja v stroki. Ne samo, da nam odrekajo pravico, da bi smeli imeti svoje poglede na celotno stroko, ampak nam jemljejo tudi pravico, da bi smeli ščititi svoje članstvo in njihove pridobljene pravice.

Zadnje spomenice, ki so jih predložili naši nasprotniki poštne upravi, so izzvale vihar ogorčenja ne samo med članstvom ljubljanske OPO, marveč tudi v drugih pokrajinah in v Beogradu. In to po pravici. Kajti v teh spomenicah mrgoli samega natolcevanja in denunciacij. Odreka se uradništvu II. kateg. — nematurantom šolska in strokovna izobrazba, kvalifikacija in sposobnost v službi, ptt. osebjju na splošno se insinuirajo nezanesljivost itd. itd. Skoro da nismo mogli verjeti lastnim očem, ker kljub vsemu nismo

mogli misliti, da se najdejo med poštanim osebjjem ljudje, ki bi bili zmožni napisati tako žaljive besede na naslov ogromne večine tistega osebjja, ki v današnjih težkih dneh in razmerah občuti vso težo ptt. stroke. Vrh vsega tega so si drznili ti ljudje napisati še, da uradniki II. kategorije, ki nimajo mature, že 7 let prejemajo nezakonito svoje prejemke. Torej so glavna kontrola in vse upravne instance dopustile, da se je delalo nekaj nezakonitega, da se je trosil državni denar proti zakonu? In take stvari je podpisal poleg enega filozofa, enega maturanta, enega prometnika in enega certifikatista celo en jurist!!

Te spomenice je narekovalo golo sovraštvo in zavist. Zato je razumljivo, da so napravile na merodajnih mestih ravno nasproten vtis, nego so nasprotniki pričakovali. OPO in njenemu članstvu niso škodovali prav nič, nasprotno pa utegnejo biti usodne za nasprotnike. *Habent fata sua epistolae...*

Toda vse to naših nasprotnikov nič ne moti. Hoteli bi, da OPO in njeno članstvo vse njihovo početje ravnodušno gleda in trpi. Zdi se jim impertinentno, da se skušamo braniti. Vsi imajo pravico braniti se, imajo pravico uveljavljati svoje zahteve (po vrhu še nemoralne), le OPO in njeno članstvo naj bo tiho in naj napravi harakiri.

Toda ker OPO še ne misli na samomor, menijo nasprotniki, da bodo opravili svoje delo z intrigami, natolcevanjem in lažmi. In že si manejo roke, ker v čudnih halucinacijah vidijo, kako se v OPO vse maje in ruši. Toda tudi te halucinacije, ki izvirajo iz vašega besnega sovraštva, vas bodo bridko prevarale. Kajti razpad OPO je dlje, nego segajo in vidijo vaše pobožne želje. Par oseb iz III. kategorije na direkciji, ki so pod vplivom nam nasprotne okolice, in pa oni žalostni eksemplarji, ki nikdar niso bili člani OPO in ki ne vedo, ali so uradniki ali služitelji, ali spadajo v OPO ali v društvo gospoda Grudna, — to še ni niti OPO niti III. kategorija.

Res so tudi v OPO notranja nesoglasja, res je malo krize v njej, katera velika organizacija pa je brez tega? — toda ne udajajte se zaradi tega praznim utopijam. Članstvo OPO je kljub vsemu beganju od vaših agentov trdno in izdajalcev boste malo še našli med nami. Notranje stvari bo uredilo članstvo OPO samo brez vašega jerobstva.

Prezgodaj ste prišli kropit. Prezgodno je vaše veselje. Kaj bi pa tudi počeli brez OPO? Nad kom bi potem razlivali svoj žolč? In kaj bi šele počel »Poštar« brez nje? Pobrala bi ga bela smrt, ker bi ne imel o čem pisati, ko bi ne bilo več OPO. Mi nismo tako hudobni in škodoželjni. Radi vam privoščimo malo veselja, zabave in tolažbe v teh težkih dneh. Saj razumemo vašo bol. Nič specialnih dokladov samo za one, ki so vam blizu po srcu, nič etiket, signatur, vejic in repkov, — niti veselega in tolažilnega sporočila iz Beograda, da bodo vsi člani OPO po novem zakonu degradirani za dnevničarje. In sedaj še ta preklicana kriza v OPO ne kaže nič lepega za vas. O, hudo je to, hudo! Zato pa si le ohladite in utešite malo svojo bol nad OPO in bodite veseli, da jo imate v teh svojih hudih in mršavih časih.

Samo hudi ne bodite, če vas ne bomo opazili, kako bevskate okrog nas. Veste, nimamo časa in tudi ne vselej veselja, da bi se ukvarjali z vami. Pa domišljavi smo tudi malo. Kako bi ne bili! Vsa vaša pozornost je uprta v nas in vse vaše skrbi in lačne želje.

Ja, pri OPO smo res imenitni!

Delo na novem pravilniku o pogodbenih poštah.

Naša organizacija se je do 1. 1926. borila za poseben pravilnik o pogodbenih poštah in za zvišanje prejemkov. Do tega je srečno prišlo dne 1. maja 1926 in nekaj časa je izgledalo, da bo mir. Pa ni bil niti pol leta. Ko so pogodbeni poštarji in njih organizacije bolj temeljito proučili določbe novega pravilnika in ko so se začele okušati njegove »blagodati«, je že začel nov boj: stran s pravilnikom iz 1. 1926! zahtevamo nov, sodoben pravilnik!

Od tedaj se je popisalo mnogo papirja in napravilo mnogo intervencij, preden se je spravilo to vprašanje z mrtve točke. Kraljevska vlada, ki na vseh koncih poizkuša izboljšati splošno stanje v državi, se je lotila tudi tega vprašanja. Gospod gradbeni minister je na osnovi predstavk, ki so mu jih predložile organizacije in deputacija pogodbenih poštarjev, imenoval posebno ministerialno komisijo, ki ima nalogo, da v dveh mesecih izdela nov pravilnik o pogodbenih poštah in mu ga predloži na proučitev in odobritev.

Komisijo tvorijo višji uradniki gradbenega ministrstva: načelnik kontrolnega oddelka g. Tutek, inspektor g. Šarić in višji kontrolor g. Babić. Ta imena nam dajejo polno upanje, da bo novi pravilnik prežet z novim duhom in da bo ugodil najglavnejšim težnjam pogodbenih poštarjev.

Zadnja deputacija v Beogradu, ki so jo tvorili: predsednik zagrebške organizacije tov. Lalić, predsednik ljubljanske organizacije tov. Jakše, zastopnik hrvatskih pogodbenih poštarjev tov. Tkalc in zastopnik slovenskih pogodbenih poštarjev tov. Pangré, je imela z imenovano komisijo dva sestanka (dne 10. in 11. marca t. l.), na katerih se je razpravljalo o posameznih točkah, zlasti o možnosti ustanovitve pokojninskega fonda. Naša organizacija je izročila predsedniku komisije posebno spomenico, ki jo zaradi pomankanja prostora objavimo v prihodnji številki.

Pobljže konture novega pravilnika seveda še niso znane, ker komisija šele zbira potrebni material. Dobili smo le zagotovilo, da bo finančni efekt za 50 odst. večji, vendar na socialni podlagi, to se pravi, da ne bo dobil vsak ravno za 50 odst. več plače, marveč poštarji majhnih pogodbenih pošt bi dobili morda tudi 100 odst. povišek, da bi prišli do eksistenčnega minimuma, dočim bi pog. poštarji večjih pošt dobili malenkostne poviške. Glavno je, da ne bo več pog. poštarjev s plačo od 450 do 600 Din.

Največje težkoče so se pokazale pri ustanovitvi pokojninskega fonda. Gotovo je, da država ne bo dajala pog. poštarjem pokojnine, vendar česar ostane edino samopomoč. Gotovo je tudi, da se na osnovi, kakršno sta izdelali zagrebška in naša organizacija, ne bo dal ustanoviti lasten pokojninski fond. Po nasvetu komisije bo započela zagrebška organizacija z novo akcijo, o kateri pa je za enkrat še prezgodaj govoriti.

Predvsem pa je potrebno, da se pog. poštarji zedinijo v svojih željah. Zdaj dobiva organizacija od ene strani zahteve, da se takoj osnuje pokojninski fond, od druge strani pa ostre proteste, da so proti obveznemu članstvu. Vsi skupaj naj pomnijo dvojje: 1. organizaciji je vseeno, ali se ustanovi pokojninski fond ali ne; če ga pog. poštarji ne potrebujejo, ga organizacija tudi ne; 2. pokojninski fond se da izvesti samo na osnovi obveznega članstva.

O ekspresnih pošilkah.

V poštnem poslovanju imamo pošiljke, katerim se po mojem mnenju posveča pre malo pozornosti. To so ekspresna pisma. Znamo je, da bi se morala ekspresna pisma dostavljati na dom takoj po dohodu s posebnim dostavljalcem. Žal, čujemo večkrat, da se ekspresna pisma dostavljajo na dom istočasno z neekspresnimi, včasih celo kasneje. Kje so tem nedostatkem vzroki in kako jih odpraviti, si lahko stavimo vprašanja.

Še ni dolgo, ko so se mnogi nižji poštni uslužbenci veselili ekspresnih pisem. Poštna uprava je namreč del vplačane pristojbine za vsako ekspresno pismo odstopila dostavljalcu kot nagrado. Pri mnogih poštah je bila dostava tako urejena, da so uslužbenci dostavljali v svojem prostem času — po službi. Opravljali so pa to delo radi, ker so imeli pri tem postranski zaslužek, ki jim je pri plači prav prišel. Ekspresna pisma so se pa v zvezi temu ponekod dostavljala z večjo ali manjšo zamudo. Poštna uprava je najbrže zaradi tega ukinila ta način dostave, ker ga je smatrala protivnim poštnim predpisom in je gotovo pričakovala, da se bo potem dostava ekspresnih pisem izboljšala. Priznati moramo, da se ji je to pri nekaterih poštah tudi posrečilo.

Nekatere večje pošte so takoj po ukinitvi prvotne dostave zahtevale od svoje uprave pomnožitev osebja za dostavljanje ekspresnih pisem. Manjše pošte so pa združile dostavno službo s kakšno drugo, tako da se dostava ekspresnih pisem vrši takoj po dohodu. One pošte pa, ki pri sistemiziranju osebja niso upoštevale službe za dostavo ekspresnih pisem, ne morejo lahko zagovarjati pritožb o počasni dostavi. Iz gornjega sklepamo, da si naše pošte dostavo ekspresnih pisem tolačijo različno.

Zanimivo je tudi, kako so si uredile dohod ekspresnih pisem pošte Beograd 1, Zagreb 2 in Split 2. Te pošte dobivajo ekspresna pisma od ambulaničnih pošt v direktnih vrečah, to je v posebnih pisemskih sklepih. Mislim, da ni potrebno naglašati, da s tem pospešijo dostavo, ker jim ni treba sortirati ekspresnih pisem od navadnih pisem. V Beogradu se bi še pospešila dostava, ako bi dostavljala ekspresna pisma kolodvorska pošta mesto pošte Beograd 1. Vsekakor je upoštevati pravočasno dostavo, ker so pri dostavi dostikrat že minute velike važnosti bodisi za maslovinika ali pa pošiljatelja. Kakor sem že omenil, imamo v vsej kraljevini samo tri pošte, ki dobivajo ekspresna pisma v posebnih pisemskih sklepih. Gotovo pa imamo še več pošt, ki bi ta način lahko posnele.

Če si bomo uredili pravičen dohod in dostavo ekspresnih pisem, bomo storili samo svojo dolžnost — izpolnili bomo predpise, istočasno pa zadovoljili zlasti obrtni, trgovske in industrijske kroge, kakor tudi privatnike. Prepričan sem, da pri pravilnem poslovanju z ekspresnimi pismi ne izostane tudi finančni efekt za poštno upravo. Imel sem priložnost opazovati dohod ekspresnih pisem za pošto Beograd 1. Dokler je ta pošta dobivala ekspresna pisma skupno z navadnimi, je bilo njih število malenkostno. Odkar pa prihajajo ekspresna pisma v posebnem pisemskem sklepu in se dostavljajo s posebnimi dostavljalci, se je število ekspresnih pisem v dohodu pri tej pošti podesetorilo.

Kako pospešiti odpravo in dostavo ekspresnih pisem, sem povedal. H koncu resimiram:

1. Ekspresna pisma odpravljamo v svežnjih kot prva. Število označimo v karti.

2. Določiti je pošte, ki dobivajo ekspresna pisma v posebnih sklepih.

3. Ekspresna pisma dostavljajo posebni dostavljalci.

4. V krajih, kjer je več pošt, naj bi dostavljale ekspresna pisma kolodvorske pošte. Na sličem način je mogoče odpravljati in dostavljati tudi pakete pošiljke.

T. Š.

Obvestila Gospodarske zadruge.

1. Konstituiranje načelstva in nadzorstva.

Na občnem zboru dne 23. februarja t. l. izvoljeno načelstvo se je na svoji prvi seji konstituiralo takole: za predsednika je bil izvoljen dosednji predsednik g. Čeli K., za podpredsednika g. Lilek Ciril, za tajnika gospod Ferjančič France in za blagajnika gospod Ban Martin. Vodstvo posojilnice in hranilnice se je poverilo g. Slamiču, vodstvo čevljarnice in krojačnice g. Martinšku in vodstvo kuriva g. Grudnu. Za predsednika nadzorstva je bil izvoljen g. Hribar Gregor, za podpredsednika pa g. Bizovičar Jože.

Vse člane prosimo, da se pismeno obračajo vedno le na zadrugo in ne na posamezne člane načelstva ali nadzorstva. Samo če imajo kako pritožbo proti poslovanju zadruge ali proti izdelkom, naj se obrnejo v prvi vrsti in takoj na dotičnega gospodarja, ki mu je poverjena skrb za dobro poslovanje gospodarstva. Poleg tega sporoča seveda lahko vsako pritožbo g. predsedniku ustno, ali pismeno naravnost na zadrugo. Načelstvo bo ko doslej vse pritožbe natančno preiskalo in o uspehu ter storjenih korakih pismeno obvestilo pritožitelja.

2. Pravočasna naročila za čevljarno in krojačnico.

Da ne bo, kakor vsako leto, tudi letos naval pred velikonočnimi prazniki na čevljarsko in krojaško delavnico, prosimo člane, da oddajo že sedaj vsa naročila, ker le v tem slučaju moremo garantirati, da bo vse do praznikov napravljeno.

(Primorani smo ugotoviti, da naroče nekateri člani šele par dni pred prazniki čevlje ali obleko in da so potem užaljeni, ker jim ni mogoče ustreči. Torej, da ne bo letos nepotrebnih zamer in razburjanja, naročite pravočasno, t. j. takoj.)

Objave OPO.

Z 11. ODBOROVE SEJE OPO 6. III. 1930.

Sestanek v Ljubljani. Prvotno se je bilo nameravalo sklicati prvo soboto v marcu, t. j. 1. marca v Ljubljani sestanek članstva OPO, a se je šele kasneje ugotovilo, da je ta dan (pustna sobota) neprimeren za društveni sestanek. Zato nismo sklicali sestanka, pač pa sklene odbor, da naj bi se vršil tak sestanek prvo soboto v aprilu, to je dne 5. aprila t. l.

Razkol v III. kategoriji. Tov. Rozman poroča o prvotni separati akciji uradništva III. kategorije, opiše historiat in razvoj te akcije ter ugotovi, da ne more biti govora o kakem razkolu v vrstah uradništva III. kat. napram obl. organizaciji. Znani sestanek pri Mraku, na katerega so prišli nekateri, da obsodijo delovanje OPO, se je izpremenil v manifestacijo za isto OPO. Žalostne izjeme odpadnikov samo škodujejo tako sebi kakor skupnosti.

Pravilnik o pogodbenih poštarjih. Zaradi tega aktualnega vprašanja sta prišla na sejo tudi povabljena tov. Ljubomir Lalić, predsednik zagrebške oblastne organizacije, in tov. Viktor Engelman, pog. poštar iz Šmartna v Tuhinju. Odbor je ugotovil, da si pog. poštarji niso edini v tem, na kak način naj se reši njihovo vprašanje tako glede novega pravilnika kakor glede pokojninskega fonda.

Tov. Lalić poroča, da je prejel polslužbeni poziv od ministrstva, da pride z načrti organizacije o rešitvi vprašanja pog. poštarjev v Beograd; naglašja potrebnost, da pošlje svoje delegate tudi naša organizacija. Odbor sklone, da gresta v Beograd tudi predsednik OPO in zastopnik pog. poštarjev v odboru tov. Franjo Pangre.

SESTANKA V MARIBORU IN CELJU.

OPO priredi v soboto, dne 22. marca v Mariboru sestanek mariborskega in okoliškega članstva. Poročat prideta predsednik tov. Jožko Jakše o splošni situaciji in odbor tov. Viktor Rozman kot zastopnik uradništva III. kategorije o razmerju med OPO in III. kat. Vabljeni so vsi člani, še posebno oni člani, ki so ali bi morali biti v III. kategoriji. Sestanek se bo vršil v hotelu »Zamorec«, začetek točno ob 20. uri.

Drugi dan, to je v nedeljo 23. marca, pa se bo vršil za celjsko in okoliško članstvo sestanek v Celju, in sicer v hotelu »Union« ob 15. uri. Poročal bo predsednik OPO o sedanjem položaju in o novem pravilniku za pogodbeno poštarje.

Z občnega zbora „Poštnega doma“.

Navzočih 31 članov s 445 deleži.

V daljšem govoru očrta predsednik delovanje načelstva. Omenja, da je postavilo v vestibulu glane pošte kiosk, ki je zahteval mnogo dela in stroškov. Čeprav se večina lastnih tovarišev ni držala gesla »svoji k svojim«, trafika dobro uspeva, tako da bi bil res stalen vir dohodkov zadruga. Že parkrat je pretela nevarnost, da se ta vir odtegne, toda z naklonjenostjo obl. poštne uprave se je to preprečilo. Z žalostjo pa mora sporočiti, da je zadruga prejela odlok gradbenega ministrstva, da se ukine prodaja ter da mora zadruga do konca meseca marca 1930 kiosk odstraniti. Ukinjeni sta tudi trafiki v Zagrebu in Splitu. Obstoj še iskrica upanja, da se z utemeljeno vlogo ohrani ta pridobitev, vendar mora računati zadruga na skoro gotovo izgubo teh dohodkov ter gledati na nadomestilo.

Ker načelstvo ni moglo dobiti dovoljenja za loterijo, je izposlovalo dovoljenje za tombolo, ki je prinesla nepričakovano velik uspeh. Zaprošili smo ponovno za dovoljenje, da izvedemo v tekočem letu loterijo.

Predsednik poziva tovarišice in tovariše, naj se oklenejo s še večjo vnemo »Poštnega doma« ter se zahvaljuje uredništvu »Poštnega glasnika« za agitacijo in podporo.

Proračun za poslovno leto 1930 je odvisen od različnih akcij oziroma prireditev.

Pri volitvah pada dosedanji predsednik tov. Treven Viktor ostavko, nakar se izvolijo

a) za člane načelstva:

Smerdu Vilko kot predsednik, Čampa Jožko kot podpredsednik, Ljubič Slavko kot tajnik, Tavčar Mihaela kot tajnikova namestnica, Pokorn Tomo kot blagajnik, Luznar Miro kot blagajnikov namestnik, Dular Joža, Jakše Jožko, Falout Jože, Jazbec Vlado in Paljavic Rudolf.

b) za namestnike načelstva:

Rozman Viktor, Anderlič Janja, Ferluga Jožko in Metelko Ivan.

c) za člane nadzorstva:

Čeh Karel, Kovačič Lucijan, Rabič Ivan, Boh Anton, Rakovec Ivan in Knez Stanko.

č) za namestnika nadzorstva:

Martinšek Franc in Simčič Antonija.

Računski zaključek

registrovane zadruga „POŠTNI DOM“ v Ljubljani za poslovno leto 1929.

Članov je bilo 31. 12. 1928 . . . 827 s 4827 deleži
Članov je med letom pristopilo 12 z 22 »
Članov je med letom odstopilo 6 s 6 »
Stanje 31. 12. 1929 . . . 833 s 1843 »

Zadruga je članica »Zveze slovenskih zadrug v Ljubljani, r. z. z. o. z.«

Promet.

Predmet	Debet		Kredit	
	Din	p	Din	p
Blagajna	106.212	02	105.075	60
Poštna hranilnica	39.488	35	37.285	10
Naložbe	347.389	—	156.361	—
Upniki	20	—	360	—
Kiosk na glavni pošti	13.893	88	1.393	88
Deleži članov	170	—	21.472	—
Kavcija prodajalke	—	—	500	—
Poslopja (pisarna)	6.834	42	3.600	—
Vrednostni papirji	3.994	—	210	—
Trafika	50.000	—	978	34
Sklad doma	—	—	92.144	31
Parcela	71.253	20	—	—
Rezervni sklad	—	—	23.205	22
Delež pri Zvezi slovenskih zadrug	100	—	—	—
Inventar	1.883	80	188	80
Razno	126.556	35	130.832	77
	767.795	02	767.795	02

Aktiva Bilanca na dan 31. decembra 1929 Pasiva Izguba Račun izgube in dobička na dan 31. dec. 1929 Dobiček

Predmet	Din	p	Predmet	Din	p	Predmet	Din	p	Predmet	Din	p
Blagajna	236	42	Upniki	340	—	Plače	4.400	—	Pristopnine	690	—
Poštna hranilnica	2.203	25	Deleži članov	214.550	—	Kurjava in razsvetljava	2.400	—	Najemnina	2.400	—
Naložbe	191.028	—	Kavcija prodaj	500	—	Poštnina	285	—	Prostov. prispevki	12.915	—
Kiosk	12.500	—	Sklad doma	92.184	31	Pis. potrebščine	126	—	Bloki	1.141	—
Poslopje	3.234	42	Rezervni sklad	23.205	22	Odpis poslopja	3.600	—	Obresti	8.163	20
Vrednostni papirji	3.784	—	Čisti prebitok	4.276	42	Davek	141	—	Razno	1.813	50
Trafika	49.021	66				Zavarovalnina	242	50			
Parcela	71.253	20				Odpis inventarja	1.582	68			
Delež pri Z. sl. z.	100	—				Razlika nom. in kurzne vrednosti vred. pap.	210	—			
Inventar	1.695	—				Razno	9.859	10			
	335.055	95				Čisti dobiček	4.276	42			
							27.122	70			

V Ljubljani, dne 31. decembra 1929.

Načelstvo:

Rakovec Ivan, l. r. Kovačič Lucijan, l. r. Čeh Karel, l. r. Smerdu Vilko, l. r. Slamič Vinko, l. r. Treven Viktor, l. r.
tajnik podpredsednik predsednik tajnik blagajnik predsednik
Boh Anton, l. r., Knez Stanko, l. r., Rabič Ivan, l. r. Čampa Jožko, l. r., Dular Josip, l. r., Ferjančič Fr., l. r., Hauptman Josip, l. r.,
člani nadzorstva. Jakše Jožko, l. r., Metelko Ivan, l. r., Stanič Ivan, l. r., Žnidarič Franjo, l. r.

To in ono.

† **Franjo Kolbe.** Dne 13. marca t. l. je umrl v ljubljanski bolnici tov. Franjo Kolbe, upokojeni poštarni upravnik. V 73. letu umrli pokojnik je začel na najnižji stopnji poštne hierarhije, pa se povzpél do nadpoštarnja in upravnika drž. pošte. Služboval je na Rakeku, na Vačah, v Št. Vidu nad Ljubljano in v Litiji, kjer je stopil v pokoj in živel do prezgodnje smrti. Pokojnik je bil znana, dobrodušna in splešno priljubljena osebnost poštar skozi in skozi ter je tudi svoje otroke vzgojil za pošto. Dokler je bil aktiven, se je živahno udeleževal v društvenem življenju, manikal ni na nobenem obnem izboru svoje stanovske organizacije. Pogreb, ki se je vršil dne 14. marca t. l. v Ljubljani, je pokazal, kako je bil pokojni Kolbe priljubljen med — Litijčani. Opazili pa nismo nekdanjih njegovih stanovskih tovarišev-upokojencev, kakor tudi ne zastopnika poštne uprave. — Naj v miru počiva!

Zvišanje poštne pristojbine. V kratkem se poraže pristojbine za skoro vse vrste poštnih pošilk. Presežek se uporabi za izboljšanje p. t. t. prometa in osebja.

Novi uradniški zakon še ne izide 1. aprila. Sploh naj članstvo OPO ne naseda raznim vestem, ki se pojavljajo od nekontroliranih strani, zlasti naj nihče ne dela dolgov na račun zneskov iz raznih »projektov«. Komisija je na delu, vlada ima voljo pomagati nam, toda kakšen bo novi zakon, zlasti kakšna je njegova materialna stran,

tega danes nihče ne ve razen članov komisije, ki pa nikomur ne izdajo stroge uradne tajnosti.

Kar se tiče delovnega osebja je res vse tako, kakor izprašuje kolega »Poštar«.

Prostovoljni prispevki. V blagajno OPO sta darovala kot prostovoljni prispevek tov. Eiletz Franjo, upravnik pošte Slovenjgradec, 100 Din, in Joško Španovec, zvaniknik pošte Ljubljana 1 pa 25 Din. Iskrena hvala. — Blagajnik OPO.

Zvišanje poštne pristojbine v Avstriji. Avstrijsko generalno poštno ravateljstvo je naznailo zvišanje poštne, brzojavne in telefonske pristojbine za 1. januar 1930. Pri tuzemskih pismih se zviša pristojbina (do 20 g) od 16 na 20 grošev. Podobno povišanje je pri tiskovinah, vzorcih in poslovnih papirjih. Tudi pri časopisih bo poštšina zvišana (za desetino). Pri brzojavkah se podraži beseda v tuzemstvu za 3 groše (z 12 na 15 grošev). Telefonski pogovori poskočijo povprečno za 7 odstotkov. Generalna direkcija utemeljuje to povišanje s posebno spomenico, v kateri pravi, da bo porabilo večje poštne dohodke za potrebno izboljšanje plač državnim nameščencem.

Člane društva »Dobrota« obveščamo, da je dne 26. februarja t. l. umrl Franjo Kolb, dne 13. marca t. l. pa Franc Kolbe, oba člana skupine A in B. — Odbor.

Zamena službe. Katera kolegica iz Ljubljane bi hotela zamenjati službo z uradnico II. kat. v Mariboru? Povsem ji potne stroške in dam tudi nagrado po dogovoru. Cenj. ponudbe na uredništvo lista.

Izprašana poštna vezbanka gre za pomočnico. Ponudbe na uredništvo »Poštnega glasnika«.

Malenkosten honorar. Proti nizki odškodnini gre izprašana vezbanka kot pomočnica ali administratorica k pogodbenim poštam. Ponudbe na uredništvo lista.

Odpust brezplačnih vezbenikov. Po nalogu ministrstva mora direkcija odpustiti z 31. marcem t. l. vse brezplačne vezbenice iz službe.

Današnja številka ima 6 strani, pa vzlic temu je zaradi pomanjkanja prostora moralo danes izostati nadaljevanje listka »Stanje in potrebe p. t. t. prometa« kakor tudi še par drugih člankov.

Osebnosti.

Postavljeni: za pog. poštarico Josipina Tomec v Moravčah; za služitelja 2. skupine: Josip Kadilnik v Breznem, Anton Kmet v Trbovljah 1, Vojin Milošević v Čakovcu in Maksimilijan Ježek na Ljubljani 1.

Premeščeni: zvaniknik 3. skupine Josip Španovec z Ljubljane 2 na Ljubljano 1 in služitelj 2. skupine Anton Zupančič z Ljubljane 1 na Ljubljano 2.

Poroke: pb ur. II/4 Valerija Štukelj v Žužemberku se je poročila s knjigovodjo Martinom Gozdnikom.

Izpit za vodstvo pogodbene pošte je napravila Milka Bračunova.

SEME NA

vseh vrst, vrtna in poljska, zanesljiva, dobite pri:

KAROL LOIBNER, Celje
Kralja Petra cesta št. 17 — »Pri Zvoncu«

Fran Škafar, Ljubljana

Rimska cesta št. 16

Telefon št. 2823.

Pošt. hran. rač. 18747

Stavbeno in pohištveno mizarstvo.

Zaloga modernega pohištva in ameriške pisarniške rouleaux-oprave.

Prvovrsten, trpežen, lep!

Zahtevajte prospekte!

The Rex Comp.

spec. trgovina za pisalne stroje
Ljubljana

Telefon 2268

Gradišče 10

SMOKINGE,

žakete, frake in druge plesne večerne toalete izdelujem po najnovejši modi

KRAJEC IVAN

modno krojaštvo, Pred Prulami šteč. 1

Pomlad je tu!

Elegantni vzorci za dame in gospode na ogled.

Nizke cene!

Se priporoča

Krajec Ivan,
Pred Prulami št. 1.

Spomladanske plašče

in kostime po ugodni ceni izdelujem po najnovejši modi. Vzorci na izbiro.

Krajec Ivan

Pred Prulami šteč. 1.

Priporočam se ptt. uslužbencem za **barvanje čevljev** z najnovejšim preparatom ter za vsa v čevljarstvo stroko spadajoča dela.

Josip Plevčak

čevljarški mojster

Celje, Kralja Petra c. 28

Vabilo.

Gospodarsko društvo poštne uslužbencev v Mariboru

vabi na redni letni občni zbor, ki se bo vršil v soboto, dne 29. marca t. l. ob 19.30 uri na glavni pošti s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo odbora.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka in sklepanje o razrešitvi odbora.
4. Volitev novega odbora in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti ob napovedani uri se bo vršil občni zbor pol ure pozneje istotam ob vsaki udeležbi in z istim dnevnim redom.

ODBOR.

Zobozdravnik

dr. Lojz Kraigher

specijalist za zobne in ustne bolezni

Ljubljana, Krekov trg 10

sprejema

od 8.—12. in od 3.—6. ure.

1905 1930
PS. ERMECKI
NAJBOLEŠE BLAGO
NAJVEČJA IZBIRA
NAJNIZJE CENE
GENIK VZORCI
ZASTOPI

Tuječ Evgen

LJUBLJANA, Cigaletova ul. št.

se priporoča

za prodajo elektrotehn. in tehničnega materiala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

Izhaja 1., 11. in 21 v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ozir. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834.

Rokopise je pošljati uredništvu »Poštnega glasnika« v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 2.

Za »Konsorcij Poštnega glasnika« izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za »Narodno tiskarno« Fran Jezeršek v Ljubljani.